

بررسی رفتار اقتصادی بیمارستان‌های عمومی – آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران طی سال‌های ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۳

عزیز رضایپور^۱، دکتر محمد خلچ*

*مریبی گروه مدیریت خدمات بهداشتی درمانی - دانشگاه علوم پزشکی قزوین، **استادیار گروه بهداشت - دانشگاه علوم پزشکی قزوین.
تاریخ دریافت: ۱۵/۱/۲۰۱۵ تاریخ تأیید: ۱۷/۷/۲۰۱۵

چکیده:

زمینه و هدف: بیمارستان به عنوان یکی از سازمان‌های اصلی ارائه دهنده خدمات بهداشتی و درمانی، حساسیت و اهمیت ویژه‌ای در اقتصاد و بهداشت دارد و به منظور بهینه‌سازی مفید آن به عنوان یک بنگاه اقتصادی باید از تحلیل‌های اقتصادی استفاده نمود. این مطالعه به منظور بررسی رفتار اقتصادی (تولید- هزینه) بیمارستان‌های علوم پزشکی ایران در طی سال‌های ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۳ انجام گرفت.

روش بررسی: این پژوهش یک مطالعه توصیفی- تحلیلی است که در سال ۱۳۸۴ انجام شد. جامعه پژوهش شامل ۶ بیمارستان عمومی - آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران بود. برای جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز از پرسشنامه تولید- هزینه استفاده گردید و این پژوهش اطلاعات از طریق فرم‌های اطلاعاتی جمع‌آوری گردید و با استفاده از نرم‌افزار SPSS و با بهره‌گیری از آزمون α تجزیه و تحلیل شد. شکل تابع برای تولید از نوع کاب داگلاس و برای هزینه از نوع فرم تبعی کاب داگلاس بود.

یافته‌ها: تولید نهایی عوامل تولید نیروی کار برای: پزشک ۵۳، پرستار ۲۴ و سایر پرسنل ۴۰-۰/۴ پذیرش بسته بود و تولید نهایی عامل سرمایه (تحت فعال) ۱۸ پذیرش بسته بود. هزینه‌های پرسنلی ۶۲ درصد و هزینه‌های غیر پرسنلی ۳۸ درصد کل هزینه‌های عملیاتی را تشکیل می‌دادند. حساسیت هزینه کل به نرخ نیروی کار، نرخ سرمایه و تولید به ترتیب ۰/۶۹، ۰/۴۸ و ۰/۳۲ بود.

نتیجه گیری: از لحاظ رفتار تولیدی و هزینه‌ای، بیمارستان‌های مورد مطالعه در منطقه کارآمد اقتصادی قرار داشتند و می‌توانند در بلند مدت با افزایش عوامل اقتصادی (نیروی کار و سرمایه) هزینه واحد تولید را کاهش دهند و در قسمت نزولی منحنی هزینه بلند مدت واقع شوند.

واژه‌های کلیدی: بازدهی، بیمارستان، تولید، صرفه اقتصادی، هزینه.

مقدمه:

بیمارستان به عنوان یکی از سازمان‌های اصلی ارائه دهنده خدمات بهداشتی و درمانی حساسیت و اهمیت ویژه‌ای در اقتصاد و بهداشت دارد. این ویژگی، به خصوص در کشورهای در حال رشد، با توجه به زیر ساخت‌های اقتصادی و آسیب پذیری شدید آنها در رویارویی با نوسانات بازارهای پول و کالا دو چندان می‌شود (۱). در کشورهای در حال توسعه بیمارستان‌ها حدود ۵۰-۸۰ درصد بودجه بخش بهداشت و درمان را

^۱ نویسنده مسئول: قزوین - دانشگاه علوم پزشکی - دانشکاه بهداشت و پرایپزشکی - تلفن: ۰۲۱-۳۳۵۹۵۰۱، E-mail: Rezapour_a57@yahoo.com

مقطعی است که در سال ۱۳۸۴ به منظور بررسی رفتار اقتصادی بیمارستان‌های عمومی آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران طی سال‌های ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۳ انجام گردید. جامعه پژوهش شامل ۶ بیمارستان عمومی - آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران بود. برای جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز از پرسشنامه تولید- هزینه استفاده گردید پرسشنامه تولید حاوی متغیرهای تعداد کل پزشکان، تعداد کل پرستاران، تعداد پرسنل غیر درمانی، تعداد تخت مصوب، تعداد تخت فعال، تعداد کل بستری شدگان، تعداد کل ترخیص شدگان و فوتی‌ها و تعداد پذیرش سرپائی بود و پرسشنامه هزینه، حاوی متغیرهای حقوق و مزایای مستمر پرداختی به پرسنل، مزایای غیر مستمر (اضافه کاری، بن و لباس، عیدی و پاداش)، سایر پرداخت‌ها به پرسنل، هزینه‌های انرژی (سوخت، آب، برق و تلفن) هزینه دارو و مواد مصرفی پزشکی، هزینه مواد مصرفی عمومی و ملزمومات، هزینه مواد غذایی، هزینه البسه و ملحفة، هزینه مالی، هزینه خرید تجهیزات و هزینه تعمیرات و نگهداری تجهیزات و تأسیسات ساختمن بود.

برای هر بیمارستان اطلاعات فوق در یک دوره ۸ ساله جمع‌آوری و در پرسشنامه‌ها ثبت گردید داده‌های پژوهش به صورت داده‌های ادغام یافته یا پانل بود (ترکیب داده‌های سری زمانی و مقطعی).

برای محاسبه هزینه مواد مصرف شده در طی سال در هر بیمارستان از فرمول‌های زیر استفاده می‌گردد:

$$\text{هزینه کالای مصرف شده} = \frac{\text{مقابل کالای X}}{\text{مقابل کالای X}} \times \frac{\text{موجودی کالای X}}{\text{خرید کالای X}} \times \frac{\text{خرید کالای X}}{\text{خرید کالای X}}$$

$$\text{هزینه کالای مصرف شده} = \frac{\text{مقابل کالای X}}{\text{مقابل کالای X}} \times \frac{\text{متوسط قیمت فاکتور}}{\text{متوسط قیمت فاکتور}} \times \frac{\text{خرید کالای X}}{\text{خرید کالای X}} \times \frac{\text{خرید کالای X}}{\text{خرید کالای X}} \times \frac{\text{خرید کالای X}}{\text{خرید کالای X}} \times \frac{\text{خرید کالای X}}{\text{خرید کالای X}}$$

حجم هزینه‌های عملیاتی بیمارستان و عدم کارآیی بخش‌های بهداشت و درمان موجب برانگیختن سؤالاتی در زمینه چگونگی صرف منابع توسط بیمارستان‌ها می‌گردد. در کشورهای در حال توسعه وقی مسائل مربوط به تأمین سرمایه و نیروی کار با عدم بهره‌برداری از تجهیزات موجود که ناشی از روش‌های انجام کار و سنت‌های اداری است، همراه گردد، میزان کارآیی و بهره‌وری تقلیل یافته و نوعی اتلاف سرمایه و نیرو را در عین کمبود مطرح می‌سازد.(۲).

از آنجا که عدمه ترین مشکل در ارائه خدمات بهداشتی و درمانی مسئله اقتصادی آن است و بیمارستان یکی از مهم‌ترین واحدهای اقتصادی در بهداشت و درمان هر کشوری می‌باشد لذا منطقی به نظر می‌رسد که بخش مهمی از مطالعات اقتصادی مربوط به خدمات بهداشتی و درمانی بر بیمارستان متتمرکز گردد. انگیزه اصلی از به کارگیری شیوه‌های علمی و کاربردی در ارزیابی عملکرد و فعالیت‌های بیمارستان استفاده بهینه از امکانات فیزیکی و نیروی انسانی موجود است.(۴).

با توجه به اینکه در ایران بیمارستان‌ها به عنوان مهم‌ترین اجزای مرکز مرابت بهداشت و درمان به شمار می‌رود و حدود ۲ درصد تولید ناخالص ملی را به خود اختصاص می‌دهند. انجام چنین پژوهش‌هایی لازم به نظر می‌رسد.

پژوهش حاضر به بررسی نحوه تأثیر عوامل تولید بر روی میزان تولید بیمارستان‌ها و نحوه تأثیر نرخ عوامل بر روی هزینه کل بیمارستان‌ها و همچنین نشان دادن وجود یا عدم وجود بازدهی و کارآیی در استفاده از منابع در بیمارستان‌های مورد پژوهش می‌پردازد.

روش بررسی:
این پژوهش یک مطالعه توصیفی - تحلیلی

جهت محاسبه نرخ سرمایه و منابع انسانی در هر بیمارستان از فرمول‌های زیر استفاده می‌گردد:

غیرپرسنل	کل هزینه‌های عملیاتی + هزینه‌های مالی + هزینه‌های سرمایه‌ای
در سال (۱)	نرخ سرمایه‌ای
سال (۲)	تعداد تخت فعال

$$\frac{\text{نرخ نیروی کار در سال (۱)}}{\text{تعداد نیروی کار در سال (۲)}} = \frac{\text{کل هزینه‌های عملیاتی پرسنلی در سال (۱)}}{\text{تعداد نیروی کار در سال (۲)}}$$

در پژوهش حاضر از محاسبه هزینه سرمایه‌ای (سود سرمایه) صرف نظر شده است. از آنجا که مطلوب‌ترین فاکتور جهت تولید بیمارستان تعداد پذیرش تعديل شده بستره می‌باشد (۵). لذا در پژوهش حاضر، پذیرش تعديل شده بستره به عنوان تولید در نظر گرفته شد. جهت تخمین ضرایب تابع تولید از شکل تابع کاب داگلاس استفاده گردید (۶). شکل تابع کاب داگلاس به صورت زیر است: $y = A \cdot L^\alpha \cdot k^\beta$ که در آن y تولید، A ضریب تکنولوژیکی تولید، L معرف نیروی کار، k معرف سرمایه، α کشش تولید نیروی کار و β کشش تولید سرمایه است. شکل لگاریتمی این مدل جهت تخمین ضرایب برای پژوهش حاضر به شکل زیر است:

$$\ln(y) = \beta_0 + \beta_1 \ln(\rho h) + \beta_2 \ln(nu) + \beta_3 \ln(op) + \beta_4 \ln(be)$$

: تعداد پزشکان، y : تعداد بیمار بستره تعديل شده، ρh : تعداد پرستاران، nu : تعداد سایر پرسنل، op : تعداد پرسنل پرستاران، be : کشش تعداد تخت فعال، β_0 : مقدار ثابت مدل، β_1 : کشش تولید پزشکان، β_2 : کشش تولید پرسنل پرستاران، β_3 : کشش تولید تخت فعال، β_4 : کشش تولید پرسنل پرستاران، $\beta_0 + \beta_1 \rho h + \beta_2 nu + \beta_3 op + \beta_4 be$ نشانگر ضریب تابع تولید است.

جهت تخمین تابع هزینه در بیمارستان‌های مورد پژوهش از فرم تبعی تابع کاب داگلاس به شکل زیر استفاده شده است:

$\ln(TC) = \beta_0 + \beta_1 \ln(w) + \beta_2 \ln(r) + \beta_3 \ln(pa)$

TC: هزینه کل، w : نرخ نیروی کار، r : نرخ سرمایه، pa : پذیرش بستره، β_0 : مقدار ثابت مدل، β_1 : کشش هزینه کل نسبت به نرخ نیروی کار، β_2 : کشش هزینه کل نسبت به نرخ سرمایه، β_3 : کشش هزینه کل نسبت به تعداد پذیرش، $\beta_0 + \beta_1 + \beta_2$: نشانگر کشش هزینه تابع نسبت به نرخ نیروی کار و سرمایه می‌باشد.

از محدودیت‌های عمدۀ پژوهش حاضر تأثیر عوامل مداخله‌گر مثل تغییرات مدیریتی، بهبود وضعیت مالی مراکز و ارتقاء کیفیت تجهیزات است که بر روی پژوهش به دلیل طولانی شدن طرح پژوهشی اثرگذار بوده است.

یافته‌ها:

بر اثر نتایج حاصله میزان اشغال تخت ۵۹ درصد و نسبت تخت فعال به تخت ثابت در بیمارستان‌های مورد مطالعه ۰/۶۷ بود. در بین منابع نیروی انسانی به غیر از عامل سایر پرسنل، همگی کشش تولید و تولید نهایی مثبت داشتند. تولید نهایی مقدار اضافه تولید حاصل از افزودن آخرین واحد منابع تولید است. کشش تولید نشان می‌دهد که افزایش ۱ درصد منابع تولید باعث افزایش چند درصد در تولید کل می‌شود. به عنوان مثال کشش تولید پزشکان ۵۸ درصد است به عبارتی افزایش ۱ درصدی پزشکان باعث می‌شود که تولید کل به میزان ۵۸ صدم درصدی افزایش یابد. همچنین متوسط تولید نهایی نیروی کار از متوسط تولید نهایی سرمایه در طی دوره مطالعه بیشتر بود. کشش تولید محاسبه شده برای عوامل تولید به غیر از عامل سایر پرسنل از لحاظ آماری معنی‌دار بود ($R^2 = 0.98$). مقدار $0.05 < p < 0.10$ نمایان گر پاسخ‌گویی مناسب نهاده است و نشان می‌دهد حدود ۹۸ درصد تغییرات در متغیر وابسته توسط تغییرات در نهادهای لحاظ شده توضیع داده می‌شوند (جدول شماره ۱).

بحث:

نتایج پژوهش نشان داد که هزینه‌های پرسنلی سهم عمده‌ای در کل هزینه‌های عملیاتی بیمارستان‌های مورد پژوهش در طی دوره مطالعه داشته‌اند. در پژوهشی که محمد رضا خاتمی و همکاران بر روی بیمارستان‌های عمومی انجام دادند سهم هزینه‌های پرسنلی و غیر پرسنلی از کل هزینه‌های عملیاتی بیمارستان‌های مورد مطالعه به ترتیب ۵۸ درصد و ۴۲ درصد بود و بر اساس استانداردهای بین‌المللی هزینه‌های پرسنلی ۵۵–۶۰ درصد و هزینه‌های غیرپرسنلی حدود ۴۰–۴۵ درصد کل هزینه‌های عملیاتی بیمارستان‌ها را تشکیل می‌دهند (۷). ملاحظه می‌گردد که منابع انسانی سهم قابل توجهی را در هزینه‌های عملیاتی بیمارستان‌ها دارند. در پژوهش حاضر دارو و مواد مصرفی پزشکی، مواد غذایی، تعمیرات و نگهداری و سایر هزینه‌ها به ترتیب ۷، ۸، ۱۳ و ۱۰ درصد کل هزینه‌های عملیاتی را تشکیل می‌دهند. در پژوهش Barnum و Kuttzin در بیمارستان‌های ایالتی کارکنان ۴۹ درصد کل هزینه‌های عملیاتی را تشکیل می‌دانند و مزومات طبی، مواد غذایی، نگهداری و سایر هزینه‌ها به ترتیب ۱۸، ۸، ۳ و ۲۲ درصد کل هزینه‌های عملیاتی را تشکیل می‌دانند (۸). علت تفاوت فاحش در سهم هزینه‌های پرسنلی و هزینه نگهداری از کل هزینه‌ها در پژوهش حاضر در مقایسه با مطالعه بارنوم و کوتزین، می‌تواند به دلایل زیر باشد:

- ۱- تفاوت حجم نمونه‌های مورد مطالعه
- ۲- اندازه و نوع بیمارستان‌های مورد مطالعه (عمومی، تخصصی، آموزشی و غیرآموزشی، دولتی و خصوصی...).
- ۳- تعداد پرسنل به تخت فعال و یا میزان پرداخت به پرسنل و ...
- ۴- تفاوت در نوع تجهیزات و طول عمر مفید و مدت کار کرد آنها.
- ۵- تفاوت در شکل ساختمان‌های بیمارستان‌های احداث

جدول شماره ۱: کشش تولید و تولید نهایی نهاده‌های تولید در بیمارستان‌های مورد مطالعه

عوامل تولید	کشش تولید	مقدار $\frac{t}{t}$	تولید نهایی سالنه	عوامل تولید
پزشکان	۰/۵۸	۲/۱	۵۳	
پرستاران	۰/۳۷	۲/۹	۲۴	
سایر پرسنل	-۰/۰۱۸	-۱/۲۷	-۰/۴	
سرمایه (تحت فعل)	۰/۳۶	۲/۷۷	۱۸	

- متوسط تولید نهایی عامل نیروی کار برابر ۲۵ و عامل سرمایه برابر ۱۸ است. ضریب تعیین مدل برابر ۰/۹۱ به دست آمد.

متوسط نرخ سالیانه نیروی کار در طی دوره پژوهش ۱۰×۱۰^۶ ریال و متوسط نرخ سالیانه سرمایه $۱۱/۴ \times ۱۰^۵$ ریال برآورد گردید. یافته‌های پژوهش حکایت از پایین بودن هزینه تولید نهایی عامل سرمایه (۱۸) در مقایسه با عامل نیروی کار (۲۵) دارد.

هزینه‌های پرسنلی ۶۲ درصد و هزینه‌های غیر پرسنلی دارو و مواد مصرفی پزشکی ۱۳ درصد، انرژی ۴ درصد، مواد غذایی ۸ درصد، تعمیرات ۷ درصد و مواد مصرفی عمومی و سایر ۶ درصد کل هزینه‌های عملیاتی را تشکیل می‌دهند. درین هزینه‌های عملیاتی بیمارستان‌های مورد پژوهش هزینه‌های پرسنلی اهمیت ییشتی داشت. هزینه خرید دارو و مواد مصرفی پزشکی و مواد غذایی بیشترین سهم را درین هزینه‌های عملیاتی غیرپرسنلی در طول دوره مطالعه داشتند.

کشش هزینه کل به نرخ نیروی کار (۰/۶۹) در مقایسه با کشش هزینه کل به نرخ سرمایه (۰/۰۴۸) رقم بزرگتری را نشان می‌دهد که حکایت از اهمیت تأثیر نرخ عامل نیروی کار بر هزینه بیمارستان‌های مورد پژوهش دارد. همچنین کشش هزینه کل نسبت به تولید بیمارستان‌های مورد مطالعه (۰/۳۲) کوچکتر از ۱ می‌باشد.

تابع تولید بیشتر از یک بود (۱/۲۹) با افزایش عوامل تولید به میزان a برابر میزان تولید کلّاً نسبت بیشتر از a برابر افزایش پیدا می‌کند، از طرف دیگر چون ضریب تابع هزینه کمتر از یک ($\beta_1 + \beta_2 = 0.738$) است. لذا با افزایش نرخ عوامل تولید به میزان B برابر میزان هزینه کلّ به نسبت کمتر از B برابر افزایش می‌باشد و در کل افزایش عوامل با توجه به اثر گذاری مثبت تر و کم هزینه بر روی تولید، قیمت تمام شده خدمات ارائه شده را کاهش می‌دهد. از دیگر نتایج پژوهش این بود که در بیمارستان‌های مورد مطالعه کشش هزینه کلّ نسبت به نرخ نیروی کار بیشتر از کشش هزینه کلّ نسبت به سرمایه بود. یعنی از بین متغیرهای اثر گذار بر هزینه کلّ اهمیت هزینه نیروی کار نسبت به سرمایه قابل توجه است. چون با افزایش سطح عمومی قیمت‌ها (تورم) نرخ نیروی کار در بیمارستان‌ها نیز تعدیل می‌گردد. کشش هزینه‌های تولید کمتر از یک می‌باشد یعنی با افزایش یک درصد در تولید میزان هزینه کلّ کمتر از یک درصد افزایش می‌باشد.

از طرف دیگر نسبت تولید نهایی به نرخ عامل سرمایه در مقایسه با عامل نیروی کار وضعیت بهتری نشان می‌دهد که ایجاب می‌کند بیمارستان‌ها جهت بهینه‌سازی مقید باستی میزان بهره‌گیری از تخت‌های ثابت را بالا برند و تداوری جهت افزایش میزان اشغال تخت بیاندیشند تا با هزینه کمتر تولید بیشتری را داشته باشد. همچنین مدیریت بیمارستان‌ها باید نسبت به سازمان دهی نیروی انسانی و شناسایی هریه‌های پرسنلی نامعقول اقدام نمایند و به پزشکان و پرستاران آموزش لازم را جهت افزایش بهره‌وری آنها بدنهند. امروزه برنامه‌ریزی و مدیریت نیروی انسانی با توجه به اینکه کارکنان به طور متوسط ۷ درصد هزینه‌های مدیریت خدمات بهداشتی را به خود اختصاص می‌دهند از اهمیت بیشتری برخوردار است (۱۲، ۱۳).

شده و نوع تاسیسات به کار رفته در آنها و مدت سپری شده از طول عمر مفید آنها و ...

اختلاف بین درصد اشغال تخت و نسبت تخت فعال به تخت ثابت در بیمارستان‌های مورد مطالعه در مقایسه با استاندارد شاخص‌های مذکور (به ترتیب ۸۵٪ و ۹۵٪) (۹) معنی دار است ($p < 0.05$). لذا با وجود اینکه امروزه هزینه تجهیز یک تخت مبالغه‌هنگفتی به خود اختصاص می‌دهد ولی با این حال در بیمارستان‌های مورد پژوهش بیشتر تخت‌ها بلااستفاده باقی مانده است و بهره‌گیری از منابع موجود مطلوب نیست.

همچنین نتایج حاصل پژوهش نشان داد که در بین منابع انسانی بیمارستان‌های مورد مطالعه پزشکان بیشترین تولید نهایی و تأثیر مثبت بر فرآیند تولید را دارند در صورتی که سایر پرسنل (غیر درمانی) کشش تولید منفی دارند اما منفی بودن آن کاملاً معنی‌دار نیست. همچنین تولید نهایی و کشش تولید قادر پرستاری مثبت و قابل ملاحظه بوده و نسبت به پزشکان از میزان کمتری برخوردار است.

همچنین عامل تولید سرمایه (تخت فعال) در بیمارستان‌های مورد مطالعه کشش تولید مثبت و تولید نهایی مثبتی را دارا می‌باشد. در پژوهش Jensen (۱۰) تولید نهایی پزشک و پرستار به ترتیب ۶۰.۵٪ و ۲۰.۳٪ برآورد گردید. نتایج هر دو پژوهش از لحاظ نوع تأثیر عوامل تولید بر تولید بیمارستان‌ها یکدیگر را تأیید می‌نمایند.

در پژوهش حاضر از نظر تولید به دلیل تولید نهایی مثبت و بزرگتر از تولید متوسط (۱۱)، تمام نهاده‌ها در منطقه منطقی و کارآمد تولید قرار داشتند. ضریب تابع تولید در بیمارستان‌های مورد پژوهش ۱/۲۹ بود. همچنین مجموع کشش هزینه کلّ نسبت به نرخ نیروی کار و سرمایه در بیمارستان‌های مورد پژوهش کمتر از یک بود. لذا بیمارستان‌های مورد پژوهش دارای بازدهی نسبت به مقیاس فراآینده بودند. به این مفهوم که ضریب

نتیجه گیری:

هزینه متوسط و نهایی واحد تولید را تقلیل دهنده.

تشکر و قدردانی:

در پایان از افرادی که به نحوی اینجانب را در زمینه جمع آوری داده‌ها، نگارش و اصلاحات مقاله یاری فرمودند تشکر و قدردانی می‌نماییم. امید آنکه مورد توجه خوانندگان گرامی واقع گردد.

بر اساس نتایج این مطالعه بیمارستان‌های مورد پژوهش از نظر رفتار هزینه‌ای و تولیدی در منطقه کارآمد اقتصادی قرار داشتند و صرفه مقیاس در بلند مدت در بیمارستان‌های مورد پژوهش وجود داشت و آنها می‌توانند با مدیریت صحیح منابع تولیدی و اعطای مجوزهای استخدامی به منابع تولید با کشش بالاتر، در جهت بهینه‌سازی مفید و افزایش کارآیی، گام بردارند و

منابع:

1. خمسه علی. «طراحی و اجرای الگوی محاسبه قیمت تمام شده خدمات در بخش‌های تصویری». مجموعه مقالات ارائه شده در همایش اقتصاد بهداشت و درمان، چاپ اول، تهران: مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی. ۱۳۸۰، ۱۰۹-۱۰.
2. Barnum. H, Kuttzin J. Public hospitals in developing countries. London: The Johns Hopkins University Press; 1993. p: 22.
3. Jacobs PH. The economics of health and medical care. Maryland: Aspen Publisher. 1997; 56.
4. جلالی علیرضا. «بررسی روزهای بستری بیماران در یک بیمارستان درجه یک دانشگاهی، مجموعه مقالات ارائه شده در همایش اقتصاد بهداشت و درمان، چاپ اول، تهران: مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی. ۱۴۲، ۱۳۸۰.
5. Samanthy A. Honson operating efficiency in public sector health facilities in sri lanka. PHR Report. 2000.
6. فرگوسن چارلز. «نظریه اقتصاد خرد» ترجمه: روزبهان محمود. جلد اول، چاپ ششم. تهران: مرکز نشر دانشگاهی. ۱۳۷۶، ۲۵۹-۱۷۵.
7. خاتمی محمد رضا، راسل مهدی. «بررسی هزینه واقعی تخت- روز بیمارستان‌ها در جهت نیل به تعریفهای واقعی آن»، طرح پژوهشی شورای عالی بیمه خدمات درمانی. ۱۳۷۷، ۳۴-۱۲.
8. ویتر سوفی. «اقتصاد بهداشت برای کشورهای در حال توسعه»، ترجمه: پور رضا ابوالقاسم. تهران: مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی. ۱۳۸۳، ۱۷۱.
9. انصاری حسن، عبادی فرد آذر فرید. «اصول مدیریت و برنامه‌ریزی بیمارستان». تهران: نشر سماط. ۱۳۷۶، ۴۶۳.
10. Jensen GA. The role of physician in hospital production review of economics and statistics. Tehran: Ministry of Health in Iran; 1996. p: 68.
11. فیلیپس اون. «تحلیل اقتصادی» ترجمه: کمیجانی اکبر. جلد اول، چاپ چهارم- تهران: انتشارات دانشگاه تهران. ۱۳۷۶، ۹۴-۲۷۹.
12. WHO. Evaluation of the implementation of the global strategy for health for all by 2000: 1979-1996: a selective review of progress and constraint, Geneva. 1998.
13. Cowing T. Multi-product, short run hospital cost functions empirical evidence and policy implication from cross section data. South Economic J. 1983; 49(2): 37-52.